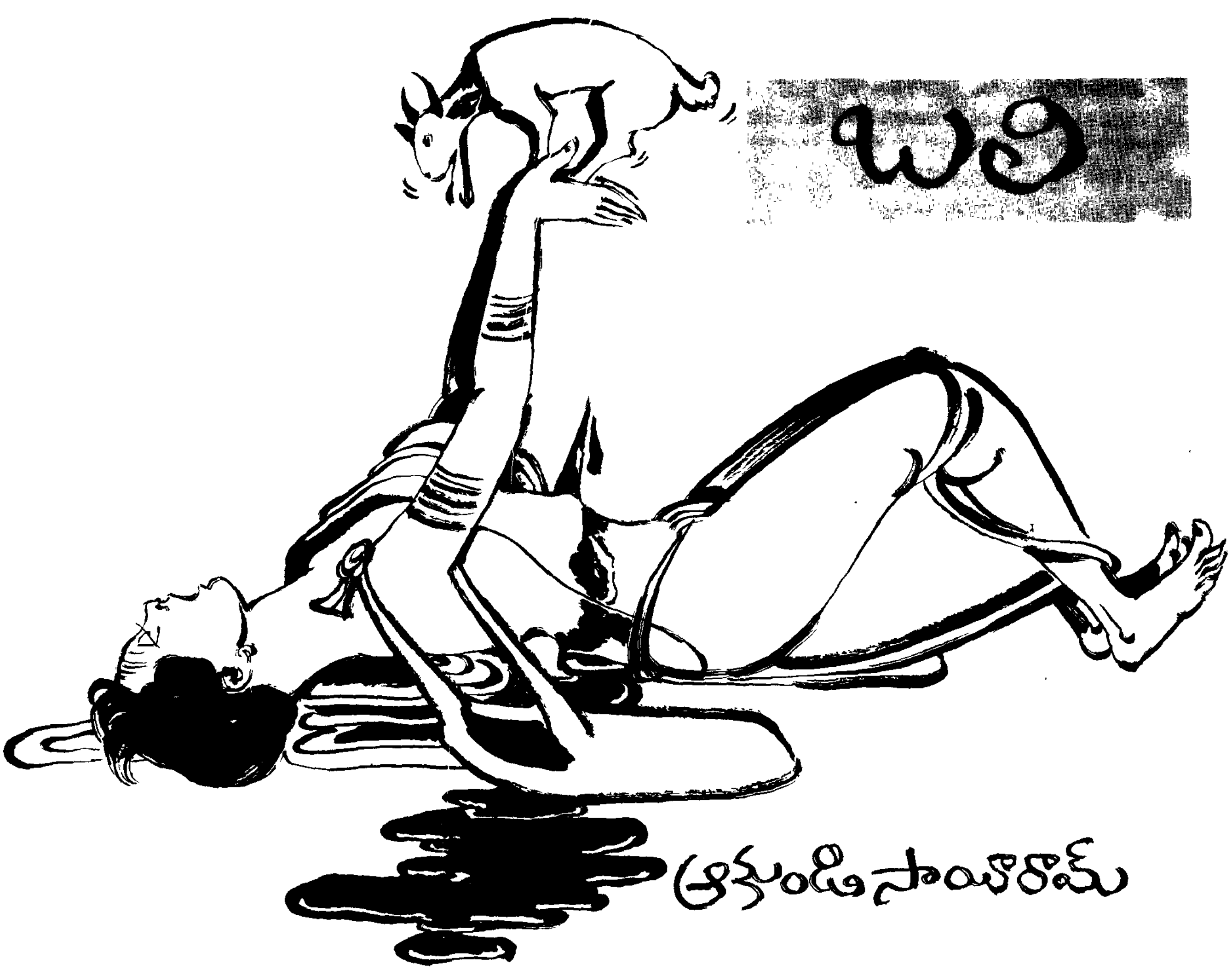

బలి

ఆకుండి సాయిరామ్

ప్రచండంగా నిప్పులు క్రక్కుతున్న సూర్యుడి ధాటికి తట్టుకోలేక చెమటలు క్రక్కుతున్న ఆ బాలుడు వడివడిగా అడుగు లెయ్యసాగేడు....

మిక్కుటమైన ఎండకు ఆ లేతముఖం ఎర్రగా కందిపోయింది... నేలవేడికి ఆ తొమ్మిదేళ్ళ బాలుడి పాదాలు చురుక్కు మంటున్నాయి.....చెమటలు ముఖం మీంచి జారి ఆకుర్రవాడి ఛాతీపై, చేతులపై వున్న వీభూధి నామాలను చెరిపేస్తున్నాయి...

భుజాన వున్న చిరుగుల సంచీ, నడుముకి వున్న చీలికల పంచె ఆబాలుడు బిక్షగాడని తెలియజేస్తున్నాయి.....

గబగబా వల్లభపురం వేపు అడుగులు వేస్తున్న ఆచిన్నారి హృదయంలో వయసుకి మించిన ఆలోచనలు!-

అబాలకుడి పేరు కాళిదాసు!... వాడికి తల్లీ ,తండ్రీ వున్నారు. ..

కాళిదాసు తండ్రి దీక్షితులు......ఏడాదిక్రితం వాళ్ళు అక్కడకు చాలా దూరంలో వున్న గ్రామంలో వుండేవారు ... దీక్షితులు అక్కడ తలదానం పట్టే బ్రాహ్మడు!... యాచనకూడా అతని వంశపారంపర్య వృత్తే!-

కాని వాళ్ళ దురదృష్టం కొద్దీ హటాత్తుగా ఓ రోడ్డు ప్రమాదంలో దీక్షితుల రెండు కాళ్ళూ పోయాయి......

"తలదానం పట్టే వాడు సరైన జపం చేసుకోవద్దూ.... బెడిసికొట్టింది..." అన్నారందరూ....

మరి ఆ వూళ్ళో అతనికి గింజలు పుట్టలేదు... భార్యా, కొడుకుతో వల్లభపురానికి చేరాడు....ఆ వూరికి క్రోసుదూరంలో చిన్న గుడిసెను నిర్మించుకొని, కొడుకు యాచించగా వచ్చిన దాంతో జీవితాన్ని వెళ్ళబుచ్చుతున్నాడు....

గతాన్ని ఆలోచిస్తూ నెమ్మదిగా వల్లభపురంలోనికి ప్రవేశించాడు కాళిదాసు....

వల్లభపురంలో ఇంచుమించు ఓ నూటఏభై గడపలుంటాయి... కాని అందులో యాచకుల కుపయోగ పడేవి ఓ పదిహేను మాత్రమే!-

ఆవూరి మున్సబు, కరణం, ప్రెసిడెంటు, మోతుబరుల ఇళ్ళకు వెళ్తూ తనకు వచ్చిన శ్లోకాలనూ, పద్యాలనూ గొంతుచించుకుని వల్లెవేశాడు.... కొంత మంది భిక్షం వేశారు.... కొంతమంది కసిరి పొమ్మన్నారు!-

యాచన పూర్తయ్యేసరికి ఓ తవ్వెడు బియ్యం.- కొన్ని కూరగాయలు అతని సంచిలోనికి చేరాయి.....

సంతృప్తితో వెనుదిరిగి గృహోన్ముఖుడవబోతున్న వాడు రచ్చబండవద్ద సమావేశమైవున్న ఊరిపెద్దలను చూసి, దగ్గరగా వెళ్ళి వారి మాటలు ఆలకించసాగేడు.... .

చాల ఏళ్ళ తర్వాత ఆ సంవత్సరం వారు చెయ్యబోయే నూకాలమ్మ జాతర గురించి చర్చించుకునేందుకు అవూరి పెద్దలు సమావేశమయ్యారక్కడ!-

"ఈ కొత్త అమాశకి జాతర చేస్తే బాగుంటాది కామయ్యా......."అన్నాడో మోతుబరి.....

చాలామంది అలాగే సూచించారు......

ప్రెశిడెంటు కూడా "వచ్చే కొత్త అమాశకు జాతర చేద్దాము....ఈ సారి ఆడంబరంగా చెయ్యాల.... ఇప్పట్నుంచే పన్ను మొదలెట్టాల.....ఎక్కువ చందాలు వసూలుచేసి భారీ ఎత్తున చెయ్యాల....." అన్నాడు.....

"అవునయ్యా !.... బస్తీల నుంచి పెద్ద పెద్ద డ్రామాలను, బుర్రకథలు చెప్పేవోర్ని తీసుకు రావాల..... తోలుబొమ్మలాట లెయ్యిం చాల.... .

ఇంకా కోడి పందాలు, పొట్టేళ్ళ పందేలు పెట్టిస్తే మహారంజుగుంటాది!....." అన్నాడో యువకుడు.....

అప్పుడే ప్రణాళికలూ, పథకాలూ వేసుకొని చందాల సూళ్ళ కార్యక్రమం మొదలెట్టారు!.....

ఇదంతా గమనిస్తున్న కాళిదాసు మనసు సంతోషంతో తొణికిసలాడింది......

వాడు జాతరల గురించి చాలా విన్నాడు గాని ఎప్పుడూ చూడలేదు!....జాతరలో పులి వేషాలూ తోలుబొమ్మలాటలూ, రక రకాల వింతలూ, విశేషాలూ వుంటాయని వాడికి తెల్సు..... తన అదృష్టం-కొద్దీ జాతర చూసే అవకాశం వచ్చినందుకు ఎంతో ఆనందించాడు....

పరుగు పరుగున గుడిసెకు చేరుకొని తల్లి-దండ్రులకు చెప్పాడు... జాతర జరిగితే తమలాంటి బిచ్చగాళ్ళ కడుపులకు కొన్ని రోజులపాటు నిశ్చింత అనుకున్నారు వారిరువురూ...!

* * *

కాళిదాసు ఎదురు చూసిన రోజు రానే వచ్చింది....!

ముందు రోజే చక్కగా ఉతికిన వంచె గుడ్డను కట్టుకున్నాడు...!

విభూధి నామాలను దండలపైన, నుదిటి పైన, ఛాతీ పైన, దిద్దుకున్నాడు! –

సంచీని భుజాన వేసుకున్నాడు!–

"అమ్మా....నాన్నా... వెళ్ళొస్తాను..." అంటూ బయటికి తుర్రుమన్నాడు!...

వాడికి మహా సంతోషంగా వుంది... జాతరలోని వింతలూ, విశేషాలూ తను ఈ రోజు చూడబోతున్నాడు!...

అలసిపోయినా ఆగకుండా పరుగుతీస్తూ వల్లభపురం చేరుకున్నాడు...

ఎటు చూసినా జనసందోహం!... ఎప్పుడూ నిర్మానుష్యంగా వుండే వల్లభపురంలో నేడు నిల్చోడానికి జాగాలేదు!...

రంగురంగుల, క్రొత్త బట్టలు ధరించి హడావుడిగా, బారులు తీరి సాగిపోతూన్న వేలాది జనం... అంత జనాన్ని ఒక్కచోట కాళిదాసు ఎప్పుడూ చూళ్ళేదు!–

శ్రావ్యంగా మ్రోగిస్తూన్న పిల్లనగ్రోవి టమ్మేవాడినీ, వాడి వీపునున్న బుట్టలోని పిల్లనగ్రోవిలనూ ఆశ్చర్యంగా చూశాడు! –

అప్పుడే పిల్లనగ్రోవిని కొని మ్రోగిస్తున్న కుర్రాణ్ని చూసి, వాడి స్వరలహరి విని ఆనందించాడు....

మరికొంత దూరం వెళ్ళాడు, జనాన్ని తప్పించుకొని!–

అక్కడ... కరణం ఇంటి ముందు....కోయనృత్యం ప్రదర్శిస్తున్నారు!– ముందు కెళ్ళి పిల్లలున్న చోట నిల్చున్నాడు కాళిదాసు....

కొంతమంది కోయస్త్రీల వేషం, మరికొంత మంది కోయపురుషుల వేషంలోనూ వున్నారు...ఒక్కడు మాత్రం నాయకుడిలా బుర్రమీసాలూ చేతిలో దండం...

డప్పు వాయిద్యాలకు అనుగుణంగా నృత్యం చేస్తున్నారు...

ఝుజ్జనక...ఝుజ్జనక...

హాస్యగాడు నృత్యం చేస్తూ పొరపాటున పడిపోయినట్టు నటిస్తే పేద్దపెట్టున నవ్వేసేడు కాళిదాసు, అందరూ నవ్వడం చూసి....

ఆ ప్రక్కనే నాగినీ నృత్యం చేస్తూన్న బృందాన్ని కాసేపు చూశాడు...

వింతైన, రకరకాల ఆట బొమ్మల దుకాణాల ముందు నుంచొని ఒక్కోబొమ్మను గుర్తిస్తూ చూసి ఆనందించాడు!–

ధర్మాతులు భిక్షం వేస్తే స్వీకరిస్తూ ముందుకు నడవసాగేడు...దార్లోనే తోలుబొమ్మలాట, పులి-వేషాలు చూశాడు!–

బఠానీ లమ్మేవాడు కాసిన్ని కాళిదాసు చేతిలో వేశాడు!– కాళిదాసు ఆ దుకాణదారు మంచితనానికి జోహారులర్పించి, ఒక్కోగింజ తొక్క వలిచి తినసాగేడు!–

రంగుల రాట్నం ఎక్కిన పిల్లల్ని చూసి తను ఎక్కినంత సంబరపడ్డాడు! నూకాలమ్మగుడి దగ్గరవుతున్న కొద్దీ జనసమ్మర్దం ఎక్కువవు-తోంది!... వచ్చేవారిని తప్పుకుంటూ దారి చేసుకు నడుస్తున్నాడు కాళిదాసు!–

కాసేపటికి – గ్రామం చివరన తాటాకులతో, కొబ్బరాకులతో నిర్మించిన నూకాలమ్మ గుడిని చేరుకున్నాడు.

ఆ ప్రదేశం – నిశ్శబ్దమన్నదే ఈలోకంలో లేదా అన్నట్లు అరుపులు, కేకలు, డప్పుల మోతలతో, సన్నాయి వాయిద్యాలతో అట్టహాసంగా వుంది... వుండండి జనం మధ్య త్రొక్కిసలాటలూ, కొట్లాటలూ!–

గుడి వెనక భాగానే 'సిరిమాను రథం' సిద్ధం చేయబడి వున్నది!–

నిట్టనిలువుగా – నాలుగుచక్రాల రథంపై – ఒక మ్రాను; దానిపై త్రాసు మాదిరి క్రిందికి పైకి చలిస్తూ సమాంతరంగా వుండే మరోమ్రాను.... దానిపై ఓ చివర – అమ్మవారు ఆవహించిన వ్యక్తి కాషాయంబరధారియై ఓచేతో కత్తి, ఓచేతో వేపమండలూ పట్టుకొని ఆశీనుడై వున్నాడు...

కొంతమంది సమాంతరపు మ్రాను రెండో చివర బలమైన తాడు కట్టారు... అవసరమైనప్పుడు తాడును క్రిందికి లాగితే కాషాయాంచు ధారి పైకి పోవడం, తాడును పైకి వదలితే అతను క్రిందికి రావడం జరుగుతోంది!–

నూకాలమ్మ ఆవహించిన వ్యక్తి క్రిందకు వచ్చినప్పుడు ప్రజలు అతని పాదాలను కళ్ళకు అద్దుకుంటున్నారు!– తమ క్రొత్త బట్టలను, పసిపిల్లలను అతనికి తాకిస్తున్నారు!–

జనసమ్మర్దం వలన "సిరిమానురథం" దరికి చేరలేకపోతున్న వారు దూరం నుంచే తాము తెచ్చిన పళ్ళూ, ఫలాలూ రథం పైకి విసిరేస్తున్నారు.

కొందరు అకతాయిలు మధ్యలోనే పళ్ళను అందుకుంటున్నారు!–

కాళిదాసు ఉత్సాహంతో తన సంచీలోని అరటిపండును తీసి శక్తిదీరా విసిరేడు! అది కాషాయాంబరధారిని తాకడంతో వాడు పొందిన ఆనందం ఇంతా అంతా కాదు!

జాతరను చూస్తున్న కొద్దీ వాడిలో నూకలమ్మ తల్లిపై భక్తి భావం ద్విగుణీకృతమవుతోంది!

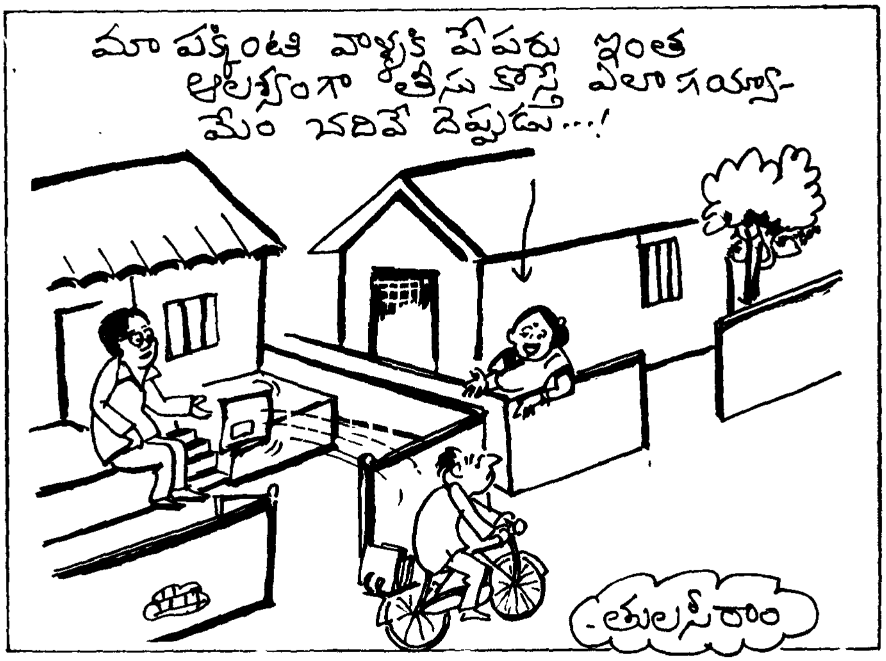

భారత రాష్ట్రపతి నుంచి అవార్డు నందుకుంటున్న డా. పెరుగు శివారెడ్డి

ప్రముఖ నేత్ర వైద్యులు డా. పెరుగు శివారెడ్డి

డాక్టరు పెరుగు శివారెడ్డి ప్రముఖ నేత్ర శస్త్రచికిత్సా నిపుణులు. వీరికి భారతదేశంలో నే గాక విదేశాలలో కూడా మంచి గుర్తింపు ఉంది.

డాక్టరు శివారెడ్డి 1920 సెప్టెంబరు 12న జన్మించారు. జాతీయంగా, అంతర్జాతీయంగా పేరెన్నిక గలిగిన ఈయన ఉమ్మడి మద్రాసు రాష్ట్రంలో అసిస్టెంట్ సర్జన్‌గా ఉద్యోగంలో ప్రవేశించారు. హైదరాబాదులో సరోజినీదేవి కంటి ఆసుపత్రి అధిపతిగా, హైదరాబాదు ఆప్తాల్‌మాలజీ ఇన్‌స్టిట్యూట్ ప్రొఫెసరుగా ఎనలేని కృషి చేశారు. ఈ నాటికీ కృషి చేస్తున్నారు. ఈ ఆసుపత్రిలోని 'అసాధారణమైన పిల్లల ప్రత్యేక వార్డు' వీరి కృషికి నిదర్శనం.

పల్లెలలో సంచార నేత్ర చికిత్సా శిబిరాలను 500 పైగా నిర్వహించి 1982 నాటికే ఒక లక్ష శుక్లాల శస్త్రచికిత్సలు చేసి రికార్డును సృష్టించారు. ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థచే పొరుగు దేశాలలో కూడ నేత్ర చికిత్సా శిబిరాలను నిర్వహించేందుకు ఈయన నియమింపబడ్డారు.

సరోజినీదేవి కంటి ఆసుపత్రి ఆవరణలో వీరు తమ స్వంత ఖర్చుతో నిరుపేదలైన నేత్ర వ్యాధిగ్రస్తుల వసతికై కట్టించిన సత్రం నిర్భాగ్యుల పట్ల వీరికి గల ఆదరణకి నిదర్శనం. గత నాలుగు దశాబ్దాలుగా వీరి వద్ద శిక్షణ పొందిన 500 మందికి పైగా పోస్ట్ గ్రాడ్యుయేట్లు దేశ, విదేశాలలో ఉన్నారు.

జాతీయ, అంతర్జాతీయ పత్రికలలో వీరివి రెండు వందల వ్యాసాలు ప్రచురింపబడ్డాయి.

1973 లో 'క్రయో' పై వీరు చేసిన కృషికి అఖిల భారత ఆప్తాల్‌మాలజీ సొసైటీ నుండి స్వర్ణ పతకాన్ని పొందారు. డా. బి. సి. రాయ్ జాతీయ అవార్డు (1982) తో సహా అనేక జాతీయ, అంతర్జాతీయ అవార్డులను డా. శివారెడ్డి అందుకున్నారు. అంతర్జాతీయంగా అమెరికా ఆప్తాల్‌మాలజీ అకాడెమీచే 1982 లో గౌరవింపబడిన మొట్ట మొదటి భారతీయ నేత్ర వైద్యులు ఈయన. నేత్ర వైద్యంలో అసాధారణ కృషి చేసి అంతర్జాతీయ సంస్థ నుంచి ప్రపంచ అవార్డు పొందిన వారిలో ఈయనే తొలి భారతీయ నేత్ర వైద్యులు. ఈయన సేవలకుగాను 1970 లో 'పద్మశ్రీ', 1977 లో 'పద్మభూషణ్' ఇచ్చి భారత ప్రభుత్వం ఈయనను సత్కరించింది. శ్రీ వెంకటేశ్వర యూనివర్సిటీ ఆయనకు 1978 లో డి. ఎస్. సి. గౌరవ పట్టాన్నిచ్చింది.

రష్యా, అమెరికా, జర్మనీ, జపాన్ వంటి అనేక దేశాలను ఆయన విస్తృతంగా పర్యటించారు.

1969 నుంచి వరుసగా భారత రాష్ట్రపతులకు డా. శివారెడ్డి గౌరవ నేత్రవైద్యులుగా కూడా ఉన్నారు. ప్రస్తుతం ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వానికి నేత్రవైద్యం విషయంలో సలహాదారుగా ఉన్నారు.

(ఒ.వి.)

బలి

నెమ్మదిగా గుడిలోనికి జనాన్ని తప్పుకుంటూ వెళ్లాడు! – "ప్రజల్ని చల్లగా కాపాడే నూకాలమ్మా! – ఎటువంటి కష్టాలూ, ఇబ్బందులూ రాకుండా లోకమంతా సుఖశాంతులతో బ్రతికేట్టు చూడమ్మా...." పెద్ద మనసుతో చేతులు మోడ్చి ప్రార్థించాడు!–

అమ్మవారి ఘటాలు ఊరంతా తిరిగి రావడంతో కోలాహలం పెరిగింది!–

ఘటాలను మోస్తున్న స్త్రీలు ఎంతలా ఊగినా, తూగినా, నృత్యం చేసినా ఆ ఘటాలు తొణకకుండా వుండటం కాళిదాసు నెంతో ఆశ్చర్యపరచింది.... నూకాలమ్మపై భక్తి భావాన్ని పెంపొందించింది....

కొద్ది క్షణాల్లో, భక్తిభావంతో అరుస్తూ ప్రజలు తలా ఒక చెయ్యి వెయ్యడంతో రథం కదిలింది...:- సాఫీగా నడవసాగింది!–

"ఆ రథాన్ని ఊరి ఈ చివరినుంచి అటు పొలిమేర వరకూ తీసుకెళతారని తెల్సుకున్నాడు కాళిదాసు!–

ఊళ్లోని మిగిలిన వింతలూ, గారడీలూ, పౌరాణిక వేషాలు చూశాడు.... ఎన్నడూ పొందనంత ఆనందంతో నిండివున్నాడు వాడు

వాడికేమాత్రం అలసటా, చికాకూ అన్పించలేదు....చూసినవే మళ్ళీ మళ్ళీ చూస్తున్నాడు!–

వాడి వీపునున్న సంచికూడా భిక్షతో నిండి కాస్త బరువెక్కింది!–అప్రయత్నంగా నడుస్తూనే మళ్ళీ గుడి దగ్గరకొచ్చాడు!–

అప్పటికే చాలామంది జనం అక్కడున్నారు!– అందరి చేతుల్లోనూ కోళ్ళు వున్నాయి!–

ఆశ్చర్యంగా అడిగాడో కుర్రాణ్ని. "అందరూ కోళ్ళను ఎందుకుతెచ్చారు?"

"నూకాలమ్మకు బలి ఇస్తారు!....అంటే పీక తెగ్గోస్తారు!...." నాకే తెల్సు అన్నట్లు గొప్పగా చెప్పాడు ఆ కుర్రాడు "అదుగో.... గుళ్లోపల మేకపోతు వుంది చూడూ!.... దాన్ని కూడా దేవతకు బలిఇస్తారు!...."

"అయ్యో!.... వాటి పీకలు తెగ్గోస్తే చచ్చిపోవూ!– ఎందుకు వాటిని చంపేయడం?...."

జాతరచేస్తే అందరూ కోళ్ళను బలిఇస్తారు మరి!.... దేవత బలికోరుతుందట!...." అన్నాడా కుర్రాడు!–

"జాతరచేస్తే మాత్రం!– ఆ జీవుల్ని ఎందుకు చంపేయడం...." చల్లని దేవత అనుకున్న నూకాలమ్మ తల్లిపై వాడికి పట్టరానికోపం ముంచుకొచ్చింది!–

అందరి చేతుల్లోనూ కాళ్ళు విరిచి కట్టబడి బందీల్లా వున్న కోళ్ళను చూస్తే వాడికి జాలివేసింది!–

నెమ్మదిగా గుళ్లోకి ప్రవేశించాడు!–

గుళ్లో పూజారి ఒక్కడే వున్నాడు!– చింపిరిజుత్తూ, బుర్రమీసాలూ, ముఖం నిండా బొట్లూ....

రెండు గుండెల ఘనుడు!

ఆఫ్రికా మాంగూటా గ్రామానికి చెందిన ఆర్థర్ పోలాస్కన్ అనే ఆయనకు వో అదనపు గుండె వుందట. అందరికిలా ఆయనకు ఎడమ పక్క వున్న గుండె కాకుండా మరో గుండె కుడి భాగంలో కూడా వుందట. ఈ రెండు గుండెల పోలాస్కన్ను పరీక్షించిన డాక్టర్లూ, వారితో పాటు విజ్ఞాన శాస్త్రం కూడా ఆశ్చర్యంతో ఎగిసి పడ్డారట. అనక ఆ పోలాస్కన్ను నింపాదిగా పరీక్షించి "య్యస్" అని అనుకున్నారట.

భర్తను కొట్టిన భార్య!

ఫిల డల్ఫియాకు చెందిన ఆర్నాల్ కజాన్ అనె వొ హాయన భార్య ఎలియా కజాన్ అనే ఆవిడ గర్భం ధరించి రివాజుగా పది నెలలూ మోసి, ప్రసవ వేదనా నంతరం ఎట్ట కేలకు బిడ్డను కని, తన నింత కష్ట పెట్టినది తన భర్తే నన్న కోపంతో ఆ దుర్మార్గుని వల్లే యీ కడుపురాడం, ప్రసవ వేదన పడడం, పిల్లని కనడం జరిగాయని, బిడ్డను చూడ వచ్చిన అతన్ని బేసిను పెట్టి తల వాచేలా కొట్టిందట. ఆ కోపంతో అతను కోర్టుకు వెళ్ళి, అనక తన భార్య యిచ్చిన సారీ సంజాయిషీలకు సంతృప్తుడై తన కేసు వాపసు తీసేస్కున్నాడట.

ఫాల్గుణి డైరీ

ఒకే అమ్మాయిని పెళ్ళాడిన అన్నదమ్ములు!

కొచ్చిన్‌లో గోవిందన్, రామన్ అనే యిద్దరు అన్నదమ్ములు తమ పరస్పరానురాగానికి అంతు లేదని చూపే విధంగా జానకి అనే అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకున్నారట. ఆమె కూడా భర్తద్వయంతో ఎంతో పొందికగా, ప్రేమగా కాపురం చేస్తోందట. ఆమెకు వీరిరువురి వలనా పిల్లలుకూడా ఉన్నారట. ఈ అపూర్వ విచిత్ర దంపత్రయం అక్కడివారి ఆశ్చర్య ఆనందాలను పొందుతోందట.

డాక్టరు నిర్లక్ష్యం!

కోయంబత్తూరు సింగనల్లూరు అనే విభాగంలో దేవరాజ్ అనే వో 13 ఏళ్ళ కుర్రాడు తన పన్ను బాధ భరించలేక ప్రభుత్వ ఇ. ఎస్. ఐ. ఆసుపత్రికి వెళ్ళి ఎడమ పక్క దంతం బాధ చెప్పుకుంటే అక్కడి డాక్టరు వుత్సాహంతో ఎగిరి గంతేసి, పేషెంటు చెప్తున్నా వినక, కుడిపక్క నున్న నిక్షేపంలాంటి దంతం పీకి చేతిలో పెట్టాడట. దాంతో వున్న పన్ను బాధతో పాటు, పోయిన పన్ను బాధ తోడై, తిక్కరేగి అతను తన పరిస్థితిని పోలీసులకు రిపోర్టు యిచ్చాడట.

చావు సూట్ల కోసం క్యూ!

చనిపోయాక క్రిస్టియన్ మతాచారం ప్రకారం మగవానికి చక్కని సూటు తొడిగి, శవపేటికలో పెట్టి ఖననం చేస్తారట. బ్రిటనులో యీ డెత్ సూటు ఎంతో చక్కగా కుట్టే వో దర్జీవానికి గిరాకీ పెరిగిందట. మాంఛెస్టర్ నగరానికి చెందిన టిన్‌ఫోర్డ్ అండ్ బ్రాత్స్ టెయిలరు కంపెనీలో యీ చావు సూట్లు కుట్టించుకోవడానికి ఉత్సాహవంతులైన కాటిక్కాళ్ళు జాపుకున్న వారు క్యూలో నిలబడుతున్నారట. □

బలి

మెళ్లో దండలూ.... రౌద్రంగా కన్పిస్తున్నాడు.... కళ్ళు మూసుకొని ఏవో మంత్రాలు పఠిస్తున్నాడు!–

గుళ్లో ఓ మూల బలిష్టమైన మేకపోతు కట్టి-వేయబడి వుంది!– దాని నుదుట పెద్ద కుంకుమ బొట్టూ, మెళ్లో వేపాకు దండలూ....

ఆ ప్రక్కనే నిట్టనిలువునా అమర్చబడిన కత్తి....పైనకత్తి మొనకు ఒక నిమ్మకాయ గుచ్చబడి, పసుపు కుంకుమలతో నిండి భయం గొల్పించేలా వుంది!–

"పాపం.... ఆ కత్తితో వాటి మెడలు తెగ్గోస్తారు కాబోలు" అనుకున్నాడు కాళిదాసు బాధగా!–

బలికోరే నూకాలమ్మా దేవత?.... ఆ నోరులేని జీవాన్ని చంపే ఈ మనుషులు భక్తులా?....-పట్టరాని కోపం వచ్చింది వాడికి!–అంతవరకూ నూకాలమ్మ దేవతపై వాడికున్న భక్తిభావం తుడిచి-పెట్టుకుపోయింది!

దీనాతి దీనంగా చూస్తున్న మేకపోతు కను కొలనుల్లో నీరు.... "కొద్దిసేపట్లో తన ప్రాణాలు పోతాయని తెలిసి దుఃఖిస్తోంది...."

ఆ మేకపోతు మానసిక సంఘర్షణను తన మనసులోనే చిత్రించుకుంటున్నాడు కాళిదాసు!– దాన్ని చూస్తున్న కొద్దీ వాడిలో బాధ ఎక్కువవు-తోంది.... ఏదో తెలియని ఆవేదన వాడి హృదయాన్ని కలవరపరుస్తోంది!–

అంతలో.... ఆ చిన్ని మెదడులో....మెరుపు....

ఆ మేకపోతు ప్రాణాలు పోకుండా తను కాపాడితే.... ఆలోచన క్రమంగా నిశ్చయంగా మారి రూపం దిద్దుకుంది!–

నెమ్మదిగా ముందుకి నడిచాడు.... మేకపోతు దగ్గరకు!–

మరు నిముషం– అంతవరకూ బందీగా వున్న మేకపోతు కాళిదాసువలన తాడునుంచి విడుద-లైంది!.... ఆ అవకాశం కొసమే ఎదురు చూస్తున్న దాన్లా రివ్వున బయిటకు దూసుకుపోయింది!–

పారిపోయిన మేకపోతును చూసి గాభరాగా గుడిలోని కొచ్చారు ముగ్గురు వ్యక్తులు....

అంతవరకూ మంత్రాలు పఠిస్తున్న పూజారి అప్పుడే కళ్ళు విప్పి చూశాడు....

అందరూ క్షణంలో జరిగింది ఆకళింపు చేసు-కున్నారు....

"బలి పశువును విడిచిపెట్టేస్తావురా దొంగ-నాయాలా...." భయంగా నిల్చొని చూస్తున్న కాళిదాసు మీద కొచ్చారు వాళ్ళు, బూతులు తిడుతూ!....

తడబడుతూ వెనక్కి అడుగు వేశాడు కాళిదాసు....

మరో అడుగు వెనక్కు వేశాడు....

అంతే!.... వెల్లకిలా పడ్డాడు....

"అమ్మా...." హృదయ విదారకరంగా కేక వెలువడింది!–

నిట్టనిలువుగా వున్న కత్తి కాళిదాసు వీపులోంచి దూసుకొని పైకి వచ్చింది.... ఎర్రటి రక్తం ఎగచిమ్మింది....

కొన్ని రక్తపు చుక్కలు నూకాలమ్మ విగ్రహం పై పడ్డాయి....

క్షణాల్లో కాళిదాసు దేహం నిర్జీవమైపోయింది!–

హటాత్తుగా జరిగిందానికి నలుగురూ శిలా ప్రతిమలైపోయారు....

మరు నిముషం పూజారి, ఆ ముగ్గురూ అరచు-కుంటూ బయటకు పరుగెత్తారు!–

"నూకాలమ్మ మనిషిని బలి తీసుకుంది.... మనిషిని బలి తీసుకుంది...." అరిచాడు పూజారి!–

క్షణంలో ఊరంతా గుప్పుమంది వార్త....

జనం తండోప తండాలుగా వచ్చేశారు.... ఒకర్ని తోసుకుంటూ ఒకరు గుళ్లోకి ప్రవేశించారు....

పూజారి జరిగింది చెప్పేడు....

"నూకాలమ్మకు ఏదైనా అపచారం జరిగితే నరబలి తీసుకుంటుంది....ఈ కుర్రాడు అమ్మవారి బలి పశువును విడిచి పెట్టేశాడు....దాంతో ఆగ్రహం చెందిన అమ్మవారు వాణ్ణే బలి తీసుకుంది.... అదుగో చూడండి!.... అమ్మవారి నాలుకపై కుర్రవాడి రక్తపు చుక్క...."

కొంతమంది కాళిదాసుపై జాలి కురిపిస్తే, మరి కొంతమంది వాడు చేసిన పనికి కోపగిస్తూ ఖర్మ అన్నారు....

చాలామందికి మాత్రం నూకాలమ్మపై భక్తి విశ్వాసాలూ, నమ్మకమూ మరింత పెరిగి-పోయాయి....

కానీ– నిర్జీవంగా పైకి చూస్తున్న కాళిదాసు కళ్ళల్లో, తను ఎలాగైతేనేం ఆ మూగజీవిని రక్షించానన్న ఆనందం ప్రతిఫలించడం ఎవరికి కన్పించలేదు!.... □